

Arrest

nr. 111 530 van 9 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Benin afkomst. U werd geboren op 27 december 1979 te Benin City. Uw vader had 5 vrouwen en veel kinderen. Zonder dat u het wist werd u meegegeven aan uw oom (S.D.J.). U woonde met hem in Kaduna. Na de dood van uw oom Sam in 1997 keerde u terug naar Benin City. Uw ouders konden niet voor u zorgen en u had verschillende kleine jobs en woonde in Benin City en Lagos. In september 2002 verliet u Nigeria, op zoek naar een beter leven. U reisde naar buurland Benin, waar u enkele maanden verbleef. Daar leerde u iemand kennen die u aan boord van een cruiseschip smokkelde. Zo kwam u in maart 2003 in Griekenland aan. U vroeg er asiel aan, maar het is u onduidelijk of u hierop ooit een antwoord kreeg. In 2005 trouwde u in Griekenland met Victor (E.), eveneens van Nigeriaanse nationaliteit. Hij verbleef reeds sinds 2001 in

Griekenland. Jullie hadden beiden een Griekse verblijfsvergunning die telkens verlengd werd. In Griekenland kregen jullie 3 kinderen: (H.) (°2004), (G.E.) (°2006) en (D.O.) (°2009). Met het geld dat uw man in Griekenland verdiende liet hij zijn halfbroer Collins in zijn thuisdorp Usin in Edo state een huis bouwen en gronden kopen. Hij erfde ook nog enkele andere gronden in Usin. Jullie waren van plan om in de toekomst terug te keren naar Nigeria en in Usin te gaan wonen. Op 9 oktober 2009 overleed uw man echter in een auto-ongeval. De dader pleegde vluchtmisdrijf. Vervolgens kreeg u problemen met uw schoonfamilie. Ten eerste wilden ze dat het lichaam van uw overleden man in Nigeria begraven zou worden. Ten tweede aasden ze op de erfenis van uw man. U werd gewaarschuwd door Dorris, een nicht van uw overleden man Victor. Ze kwam naar Griekenland tijdens de begrafenis van uw man. Ze zei dat u niet mocht terugkeren met het lichaam van uw man. Uw schoonfamilie zou uw kinderen afnemen en ze zouden u dwingen om het water op te drinken waarmee uw mans overleden lichaam gewassen was. Dit hoort zo volgens de plaatselijke rituelen. Dorris hielp u en belde haar familie op om te zeggen dat repatriëring onmogelijk was. Op 12 april 2010 keerde u samen met uw kinderen terug naar Nigeria. U wilde bij uw schoonfamilie de bezittingen van uw man opvragen, namelijk het huis en de gronden in Usin. U was van plan om permanent in Usin te gaan wonen. U had echter veel problemen met uw schoonfamilie en uw kinderen werden plots ziek doordat uw schoonfamilie juju-krachten gebruikte. U besloot op 10 mei 2010 om met uw kinderen naar Griekenland terug te keren. U verbleef er legaal en beschikte over een verblijfsvergunning. U kreeg bedreigende telefoons van uw schoonfamilie. Het was telkens Collins die belde. U veranderde uw telefoonnummer, maar Collins bleef u bellen. U denkt dat hij u en uw kinderen wil elimineren zodat hij ten volle recht zou hebben op de erfenis van uw man. Op 28 maart 2013 verlieten u en uw kinderen Griekenland. Jullie vertrokken vanwege de aanhoudende telefonische bedreigingen door Collins en ook omdat u uw job kwijt geraakt was en de slechte economische situatie in Griekenland. Dezelfde dag kwamen jullie in België aan. De volgende dag vroegen jullie asiel bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Nigeriaans paspoort, dat van uw kinderen en van uw overleden man, de verschillende tijdelijke Griekse verblijfsvergunningen, de geboorteaktes van uw kinderen, een overlijdensakte van uw man, een overlijdensattest van uw man vanuit het ziekenhuis, een verklaring van familiestatus en tenslotte de instapkaarten van u en uw kinderen voor de vlucht van Griekenland naar België. U toonde ook het bewijs van betaling van sociale zekerheid in Griekenland.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten, namelijk een conflict met uw schoonfamilie over een erfenis en de begraafplaats van uw overleden echtgenoot (gehoor CGVS, p.6,7,10) op zich geen verband houden met de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel. Het door u aangehaalde probleem met uw schoonfamilie is een conflict van louter gemeenrechtelijke aard. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat dit probleem met uw schoonfamilie en de daaraan gekoppelde vervolging geïnspireerd zou zijn door één van de criteria van de Conventie van Genève, met name ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging.

Er zijn evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Zo maakt u niet aannemelijk dat u niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten. U verklaart dat u nooit naar de politie ging omdat men u dit afraadde omdat de politie in Nigeria corrupt is en u niet verder helpt (gehoor CGVS, p.7,11,12). U bent ook nooit naar een rechtbank geweest om aldus het erfenisconflict tussen u en uw schoonfamilie langs gerechtelijke weg te laten beslechten (gehoor CGVS, p.11). U zegt dat uw vermeende vervolger Collins erg machtig is en lid is van de Ogboni-sekte (gehoor CGVS, p.11). Hiermee overtuigt u niet. Ten eerste kan internationale bescherming slechts ingeroepen worden bij gebrek aan nationale bescherming. Uit uw verklaringen valt af te leiden dat u nooit de moeite genomen hebt om nationale bescherming te verkrijgen. Aldus dient te worden geoordeeld dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in uw land van herkomst onvoldoende heeft uitgeput. Ten tweede hebt u bij de DVZ nooit enige melding gemaakt van het feit dat uw vermeende vervolger Collins lid zou zijn van de Ogboni-sekte (zie vragenlijst CGVS). Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. Wanneer u bij het CGVS alsnog enkele bijkomende vragen gesteld werden over Collins' lidmaatschap van de Ogboni, bleek u hier omzeggens niets over af te weten. U weet enkel dat

ze in het wit gekleed zijn en eigen symbolen hebben. U weet niet wat Collins rol was binnen deze sekte, u weet alleen dat hij Ogboni is. Enerzijds zegt u dat u weet dat hij bij de Ogboni-sekte is omdat ze zich niet verbergen en men het kan weten. Anderzijds zegt u dan weer dat u niet weet sinds wanneer hij bij de Ogboni-sekte is, aangezien het een geheim genootschap is (gehoor CGVS, p.11).

Verder zijn uw verklaringen bij het CGVS op verschillende vlakken weinig overtuigend. U zegt dat u voelt dat uw man in Griekenland vermoord werd en dat dit geen ongeluk was. U zegt dat er geen getuigen waren, maar u hebt geen enkele aanwijzing dat uw man vermoord zou zijn. U hebt ook geen idee wie uw man gedood zou hebben. U zegt dat het mogelijks toch een ongeval was, dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.7). U legt ook geen documenten neer waaruit zou moeten blijken dat uw echtgenoot vermoord werd.

U zegt dat Dorris u in 2009 waarschuwde voor uw schoonfamilie. Ze zouden uw kinderen willen afnemen. Het is dan ook vreemd dat u in 2010 toch zou besluiten om samen met uw kinderen terug te keren naar Nigeria, meer bepaald naar Usin, het dorp waar uw schoonfamilie woont. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u enkel dat Usin groot is (gehoor CGVS, p.9). Toch komt het vreemd over dat u zich in 2010 permanent wilde vestigen in het dorp van uw schoonfamilie, terwijl u eerder problemen met hen had, u bang was om naar Usin te gaan en u gewaarschuwd werd dat ze uw kinderen wilden afnemen (gehoor CGVS, p.8,9).

Verder legt u opmerkelijke verklaringen af over uw bezoek aan Nigeria in april 2010. In eerste instantie verklaart u dat u zich permanent wilde vestigen in het huis van uw man in Usin, dat u aan uw schoonfamilie vroeg wat het probleem was en dat ze zegden dat ze alles van u wilden omdat uw man dood was. Ze dachten dat uw man rijk was in Griekenland, daarom bedreigden ze u. Er was geen plek om te blijven, er waren bedreigingen, daarom keerde u terug naar Griekenland (gehoor CGVS, p.6,7). Even later in het gehoor vertelde u echter dat u in april 2010 bij een vriendin in een 'gated community' in Benin City verbleef en dat u niet durfde naar Usin te gaan wegens de ruzie met uw schoonfamilie, ondanks het feit dat u wel vond dat u recht had op het huis van uw man (gehoor CGVS, p.8,9). Tijdens uw verblijf in Benin City werden uw kinderen ziek. U gelooft dat uw schoonfamilie uw kinderen ziek maakte via juju-krachten. Omdat uw kinderen ziek waren, vertrok u naar een kerk in Lagos waar ze verzorgd werden. Omdat uw kinderen ziek bleven, keerde u terug naar Griekenland. Gedurende uw verblijf in Nigeria in 2010 hebt u Collins niet gezien. U hebt niemand van uw schoonfamilie gezien, maar enkel een familielid van Dorris die u uitlegde dat uw schoonfamilie het gemunt had op de erfenis van uw man (gehoor CGVS, p. 12). Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af. In eerste instantie zegt u dat u uw schoonfamilie opzocht en dat u vroeg wat het probleem was. Later zegt u dat u uw schoonfamilie nooit opgezocht hebt en dat u hen zelfs niet gezien hebt in deze periode. Ten tweede blijkt dat de door u aangehaalde bedreigingen en problemen met uw schoonfamilie tijdens uw bezoek naar Nigeria terug te leiden vallen tot het feit dat uw kinderen ziek werden doordat uw schoonfamilie juju-krachten tegen hen gebruikte. Er moet opgemerkt worden dat voodoo en juju tot de wereld van het bijgeloof horen en elke objectieve grond missen. Daarenboven is het vreemd dat uw kinderen plotseling genazen in Griekenland en de juju-krachten daar blijkbaar niet meer werkten (gehoor CGVS, p.12,13).

Tijdens uw verblijf in Nigeria in 2010 hebt u geen problemen ondervonden met uw schoonfamilie. U hebt hen niet opgezocht en zij hebben u niet gecontacteerd. U haalt enkel de ziekte van uw kinderen door juju-krachten aan, maar aangezien dit gestoeld is op bijgeloof mist deze bewering elke objectieve basis. Het lijkt er dan ook op dat u en uw kinderen naar Nigeria zouden kunnen terugkeren. Alhoewel dit niet makkelijk zou zijn als alleenstaande moeder met uw 3 kinderen, zou u bijvoorbeeld terecht kunnen in de Redeem kerk in Lagos of bij uw vriendin in Benin City die in een 'gated community' woont. U zou ook tijdelijk terecht kunnen bij uw familie waarmee u nog steeds contact onderhoudt, bijvoorbeeld met uw zus en uw vader. Bovendien, aangezien u over de financiële middelen beschikte om uw reis voor u en kinderen naar België te financieren, lijkt u over enige financiële reserves te beschikken (gehoor CGVS, p.3,4,5,10,12). U verklaarde bovendien de middelbare school te hebben afgemaakt en in Nigeria te hebben gewerkt als nanny en als klermaakster (gehoor CGVS, p. 4), hetgeen uw kansen verhoogt om in uw levensonderhoud en dat van uw gezin te kunnen voorzien.

U verklaart dat u na uw terugkeer naar Griekenland in mei 2010 bedreigende telefoons bleef krijgen van Collins, in naam van uw schoonfamilie. Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste hebt u naar eigen zeggen enkel telefonische bedreigingen ontvangen en is het nooit verder gegaan dan dit (gehoor CGVS, p.8,11). Ten tweede is het opmerkelijk dat u uw telefoonnummer veranderde, maar dat Collins u begon te bellen op dit nieuwe nummer. U hebt geen enkel idee hoe hij aan uw nieuwe nummer raakte (gehoor CGVS, p.11). Dat Collins uit het dorp Usin in Nigeria uw nieuwe telefoonnummer in Griekenland te weten zou komen, lijkt weinig waarschijnlijk. Ten derde kan men zich afvragen waarom Collins u zou blijven bellen, aangezien hij volgens uw verklaringen al de bezittingen van uw man in zijn bezit had en u het land verlaten had. Het lijkt er dan ook op dat uw vertrek uit Griekenland en uw asielaanvraag in België vooral ingegeven werd door de moeilijke economische

situatie in Griekenland, wat u ook zelf aangaf bij de DVZ. In de vragenlijst gaf u aan dat u Griekenland verliet omwille van 'economische redenen, de situatie is er zeer slecht, ik wil een beter leven voor mijn kinderen' (pt. 5, p.4). Dit relateert de door u aangehaalde vervolging in Griekenland aan de hand van telefonische bedreigingen.

Er kan geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw Nigeriaans paspoort, dat van uw kinderen en van uw overleden man, de verschillende tijdelijke Griekse verblijfsvergunningen, de geboorteaktes van uw kinderen en een verklaring van familiestatus geven informatie over uw familiale situatie en over uw verblijf in Griekenland; Dir zijn allen zaken die niet in twijfel worden getrokken. De overlijdensakte van uw man en het overlijdensattest van uw man vanuit het ziekenhuis geven informatie over het overlijden van uw man. De instapkaarten van u en uw kinderen voor de vlucht van Griekenland naar België geeft tenslotte informatie over uw reisroute, die evenmin in twijfel getrokken wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Waar verweerder stelt dat verzoekster geen beroep heeft gedaan op de nationale rechtsbescherming, voert verzoekster aan dat zij duidelijk verklaarde dat het zoeken van bescherming bij de Nigeriaanse politie geen zin heeft daar deze corrupt is, hetgeen ook blijkt uit een artikel dat verzoekster bijbrengt. Verweerder diende te onderzoeken of verzoekster effectief bescherming kon vinden bij de lokale autoriteiten.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Onder verwijzing naar het reisadvies van de Nederlandse regering en informatie van Human Rights Watch en Amnesty International, stelt verzoekster dat het in haar thuisland absoluut gevaarlijk is. Verzoekster heeft tijdens het gehoor duidelijk aangegeven dat zij dient te vrezen voor haar schoonfamilie nu die enerzijds uit is op de erfenis van haar overleden echtgenoot en anderzijds haar kinderen wil afnemen. Zij kan geen beroep doen op de Nigeriaanse politie nu deze in hoge mate corrupt is, zodat zij persoonlijk voor haar leven en/of foltering dient te vrezen.

2.1.3. Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift volgende stukken toe: twee "bewijzen aangaande de corrupte politie en willekeurige behandeling" (stukken 3 en 4) en vier "bewijzen aangaande de onveiligheid van haar thuisland" (stukken 5-8).

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang, worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoekster stelt dat verweerder haar de vluchtelingenstatus weigert omdat zij geen beroep deed op de nationale rechtsbescherming, dient opgemerkt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat haar de vluchtelingenstatus werd geweigerd omdat haar asielrelaas geen verband houdt met de criteria voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de Conventie van Genève aangezien het een conflict van louter gemeenrechtelijke aard betreft. De Raad merkt op dat verzoekster tegen deze vaststelling geen enkel inhoudelijk verweer voert. Deze vaststelling moet dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Waar verzoekster stelt dat de politie in Nigeria corrupt is en zij daardoor geen bescherming van de nationale autoriteiten kan verwachten, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters vraag tot bescherming. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden omdat zij vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande (i) het lidmaatschap van Collins van de Ogoni-sekte, (ii) de dood van haar echtgenoot, (iii) haar bezoek aan Nigeria in april 2010 en (iv) de gebeurtenissen na haar terugkeer naar Griekenland in mei 2010. Verzoekster voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen de hiervoor opgesomde vaststellingen, zodat deze als vaststaand beschouwd moeten worden. Deze motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielaanvraag. Kritiek op het overtuigend motief dat verzoekster geen beroep deed op de nationale beschermingsmechanismen, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Aldus toont verzoekster niet aan dat in haar hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Nigeria, merkt de Raad op dat het reisadvies van de Nederlandse autoriteiten niet relevant is, daar dit advies gericht is aan reislustige Nederlanders en geen verband houdt met verzoeksters situatie. De overige stukken bij onderhavig verzoekschrift tonen evenmin aan dat er in Nigeria sprake is van een situatie van willekeurig geweld zodat er ten aanzien van haar geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar aanvraag en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS